'.....श्लाघायां शाठयेत णौ ।' (श्लो. 82) इति देवः ।
'शल—' इति कौशिकः इति क्षीरतरङ्गिण्याम् ।
शाठकः-ठिका, शिशाठयिषकः-षिका ; शाठयिता-त्री, शिशाठयिषिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि चौरादिकक्काणयतिवत् (159)ऊह्यानि । यत्प्रत्यये
[A]शाठ्यम् ।

(1678) "शठ सम्यगवभाषणे" (X-चुरादिः-1855. सक. सेट्. उभ.)

कथादिः, अदन्तश्च ।

'शठयेत् श्वठयेदेते द्वे सम्यगवभाषणे ।' (श्लो 81) इति देवः ।
'—सम्यगाभाषणे सम्यग्वचनक्रियायामिति क्षीरस्वामी' इति पुरुषकारः ।
क्षीरतरङ्गिण्यां तु '— प्रसम्यगाभाषणे' इत्येव दृश्यते ।
शठकः-ठिका, शिशठयिषकः-षिका ; शठयिता-त्री, शिशठयिषिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिककलयतिवत् (176) ज्ञेयानि ।

(1679) "शडि रुजायां संघाते च" (I-भ्वादिः-279. सक. सेट्. आत्म.)

'—हिंसागत्योः' इति काशकृत्स्नः । किंच भ्वादौ इत उत्तरत्र
'—रुजायाम्' इति पृथक् धातुत्वेन पठितः ।
शण्डकः-ण्डिका, शण्डकः-ण्डिका, शिशण्डिषकः-षिका, शाशण्डकः-ण्डिका ;
शण्डिता-त्री, शण्डयिता-त्री, शिशण्डिषिता-त्री, शाशण्डिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककण्ठतिवत् (149) ऊह्यानि । शण्डः-
असुरपुरोहितः, शण्डिलः, ल्युटि[B]शण्डनम् । इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

(1680) "शण दाने" (I-भ्वादिः-797. सक. सेट्. पर.) घटादिः ।

'दाने च' इति पठित्वा चकारात् गतौ इति मा. धा. वृत्तिः ।
क्षीरतरङ्गिण्याम् अयं धातुः न दृश्यते । '—गतौ इत्येके इति मैत्रेयः'
इति धा. का. व्याख्यायाम् (2-97) । '—दाने इत्यपि दुर्गः' इति
क्षीरस्वामी ।

A. 'आकूणिताक्षमपि च स्मिततूणितास्यं भ्रूणस्य शाठ्यजनयक्ष्यमवेक्ष्य गात्रम् ।'
धा. का. 3-35.

B. 'अभुण्डितोच्चण्डगतीनशण्डनान्.....।' धा. का. 1-37